

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ

κοινωνικός, -ή κ. -ιά, -ό, επίθ. [<αρχ. κοινωνικός], κοινωνικός. **1.** που συναναστρέφεται φιλικά τους ανθρώπους ή που επιζητεί τη συντροφιά των άλλων: «ο τάδε είναι κοινωνικός άνθρωπος». **2.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα κοινωνικά**, ειδική στήλη σε περιοδικό ή σε εφημερίδα όπου καταχωρούνται διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις από τη ζωή του ανθρώπου, όπως αρραβώνες, γάμοι, κηδείες και διάφορα κουτσομπολιά από την κοσμική ζωή: «καλά ρε, έπρεπε στα κοινωνικά να διαβάσω πως αρραβώνιασες την κόρη σου;». Επίρρ. **κοινωνικά**.

- *ανεβαίνω κοινωνικά*, ανέρχομαι ταξικά: «ξεκίνησε φτωχός, αλλά με την εργασία του και τις γνωριμίες που είχε, ανέβηκε κοινωνικά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας